

uit de Herberg

“talrijk zijn de rampen van de rechtvaardige” [pag. 13]

Wij zijn van U met al ons kwaad Over omgaan met kwaad dat ons raakt

In het pastoraat worden we soms geconfronteerd met akelige verhalen. We horen verhalen over (seksueel) misbruik, geweld, verslaving, bedrog... Het roept soms beelden op die je eigen geest beschadigen. De vraag is dan: Hoe gaan we daar mee om? Kunnen we pastor zijn zonder ons te laten raken en geraakt te worden, zonder zelf beschadigd te worden? Hoe kunnen we ons beschermen?

Op zaterdag 19 maart 2011 is er in het Koetshuis van de Herberg in Oosterbeek weer een dag voor predikanten, ambtsdragers, pastoraal werkenden en geïnteresseerde gemeenteleden. Ds. M.A.Th. (Margriet) van der Kooi-Dijkstra zal deze dag een lezing houden over het kwaad

dat ons raakt. Zij is verbonden als geestelijk verzorger aan het Zuwe Hofpoort Ziekenhuis in Woerden en publiceerde over pastorale en ethische onderwerpen. Er is gelegenheid om met haar en elkaar van gedachten te wisselen.

Ook kunt u deze dag (opnieuw) kennismaken met het werk van de Herberg, Stichting de Pietersberg. De dag begint om 10.00 uur (vanaf 9.30 uur koffie) en eindigt om 13.00 uur met een lunch. Er zijn geen kosten aan verbonden. Inlichtingen en opgave (voor 11 maart) bij de Herberg.
Telefoon: 026-3342225.
E-mail: info@pdcdeherberg.nl.

comité van aanbeveling

mevrouw M.E. Brak

de heer prof. dr. G. van den Brink

ds. G. de Fijter

mevrouw drs. A.B.F. Hoek - van

Kooten

de heer dr. H.C. van der Meulen

de heer dr. A. Noordegraaf

ds. P.J. Visser

ds. L. Wüllschleger

voorwoord

Vertrouwen

In het leven zoeken we mensen die we kunnen vertrouwen. Mensen op wie we kunnen rekenen. Mensen die we betrouwbaar achten. Met wie we kunnen delen wat ons ten diepste bezig houdt. Wat een zegen als anderen je in je leven vertrouwen geschonken hebben. Zodat je zelf de ruimte hebt ook de ander te vertrouwen.

Vertrouwen kan beschaamd worden. Veel mensen zijn beschadigd omdat mensen op wie ze meenden te kunnen rekenen, hen in de steek gelaten hebben. Dat kan het soms moeilijk maken ook op God te vertrouwen.

In dit nummer van uit de Herberg staat “vertrouwen” centraal. In één van de artikelen kunt u lezen: “De Herberg kan voor gasten een plek zijn om te leren vertrouwen. In een vertrouwensvolle gemeenschap kan het vertrouwen groeien. Allereerst in mensen. Maar zo kan ook het geloof groeien dat God te vertrouwen is.”

Graag wensen wij u veel leesplezier toe, als u kennis neemt van het werk van de Herberg. En bovenal wensen wij u een hartelijke vertrouwensband met onze goede God toe.

De redactie.

inhoud

2 Herbergdag

3 voorwoord

4/5 overdenking

6/7 vakantievrijwilligers

8 gast vertelt

9 de financiële kant van de Herberg

10 een retraitegast vertelt

11 lezingen en cursussen

12/13 column

14 concert en wandeling

15 agenda

16 colofon

Wat een irritant ventje!?

n.a.v. 1 Samuel 17

overdenking Anne van Laar

Er heerst grote angst onder de mensen. De soldaten zijn verbijsterd, wanhopig. Ze zijn wel wat gewend, maar nu slaat de angst hen om het hart. Het is begrijpelijk, want ze voelen dat ze geen kans maken. Ze zijn wel het volk van God en dat weten ze ook. Ze geloven in Hem, natuurlijk. Maar nu is daar die geweldige sterke man, die hen uitdaagt. Wat voelen ze zich klein en machteloos. Die man vervloekt hen!
Het laat hen niet koud. Als iemand zo spot dan raakt hen dat. Die woorden gaan dwars door hen heen als een dolk. Het verlamt hen. ...*“Toen Saul en het gehele leger van Israël deze woorden van de Filistijn hoorden, werden ze verschrikt en vreesden zeer!*

Denk maar niet dat wij daar anders gereageerd zouden hebben. Ik geloof er niets van.

Dan komt David er weer aan. Hij moet thuis op de schapen passen, maar z'n vader heeft hem gestuurd om te kijken hoe het met zijn grote broers gaat. Vader is ook bang natuurlijk. Als David komt dan is daar juist die angstaanjagende man weer. Het hele leger siddert Maar wat zegt dat ventje?
“Wie is die onbesneden Filistijn die daar spot met de Here God en zijn volk?”

Om je rot te schamen voor zo'n broertje Ze verachten David!

Dat kan ik goed begrijpen; ik zou me ook vreselijk ergeren. Woedend zijn ze.

Wat doet hij hier eigenlijk? Laat hem teruggaan naar die paar schapen. Dit is geen plek voor watjes. Hier speelt het echte leven zich af en dat is niet idyllisch! Ga naar je schaapjes ... ga liedjes maken ... Ik kan die broers goed begrijpen! Wat kun je je ergeren aan iemand die zo vroom praat als je zelf geen uitkomst ziet en bang bent.

EN TOCH

Hoe komt het dat David zo heel anders reageert? Je merkt dat David niet vol van Goliath is. Hij is vol van de Here God. En hij kan niet geloven dat iedereen voor die reus siddert. We dienen toch in het leger van de levende God? Hij is zo door God beheerst dat hij gewoonweg niet kan geloven wat daar gebeurt.

David vertrouwt op God. De Here Jezus heeft gezegd: “Je moet worden als een kind”. Hier komt zo'n kind. Zijn geloven is vertrouwen. Vertrouwen op de beloften van God. Hij leeft met de Here God. Dat proef je. Omdat hij met God leeft, plaatst David de woorden van Goliath ook in godsdienstig licht.

“Hij smaadt de legerscharen van God!”, zegt David. Tot nu toe had blijkbaar niemand dat zo uitgesproken. We hebben hier te maken met een vijand van onze God. Zo ziet David dat. Omdat hij dat ziet, handelt en spreekt hij ook zo anders. Dat maakt denk ik ook dat hij het juist nu van God verwacht.

De soldaten zijn geen goddelozen. Ze behoren ook bij het volk van God. Maar om te geloven, te vertrouwen heb je ogen van het geloof nodig. Geloven blijkt ook hier niet iets vanzelfsprekends. Je ogen moeten er voor geopend worden. Zo iemand als David kan je irriteren. Bij de broers merk je dat dan ook.

De koning hoort van David en laat hem bij zich komen. “Koning, u moet de moed niet verliezen”, zegt David. Weer zo’n een opmerking voor zo’n ventje dat even komt kijken. Het valt me op dat Saul toch serieus met David in gesprek gaat. “Natuurlijk David, je vertrouwt op God, we vertrouwen allemaal op God, maar je moet ook realistisch zijn. Trek in ieder geval mijn wapenrusting aan”.

Saul probeert hem te helpen. David kan zich nauwelijks bewegen. En hij wijst de hulp af. Je moet maar durven, maar met deze wapenrusting zou het een ramp geworden zijn.

ZONDER WAPENS ?

Gaat David dan zonder wapens? Hij vertrouwt toch op God? Nee, hij gebruikt de middelen waarmee hij geoefend heeft. Hij neemt die wapens die bij hem passen ter hand. Wapens die hij kent, waar hij vertrouwen in heeft, Hij gaat niet ongewapend. Hij vertrouwt op de Here, maar maakt gebruik van zijn kwaliteiten en van de middelen die bij hem passen. Hij kan als herder goed overweg met een slinger. Dat was trouwens ook een wapen in die tijd. Je kon er een steen zo groot als een tennisbal met een snelheid van 90 km/u 350 meter ver mee werpen. Vervolgens knielt David neer bij de beek om stenen te gaan zoeken. Is hij naïef? Nee, hij weet wel degelijk wat er speelt. Hij ziet het juist beter dan wie ook wat hier aan de hand is. Hij vertrouwt op God. En de Here schenkt de overwinning. Tot Zijn eer.

VERTROUWEN

Je moet maar vertrouwen. Nee, zo eenvoudig is dat niet. Het komt helaas nogal eens voor dat mensen gebrek aan vertrouwen hebben. Ergens in hun beginjaren is iets misgegaan. Ze zijn beschadigd in hun verlangen naar geborgenheid. Mensen missen daardoor basisvertrouwen. Ze denken: Ik mag er niet zijn. Mensen zijn niet te vertrouwen. Ik vertrouw nooit meer iemand en ik durf God ook niet te vertrouwen.

De Herberg kan voor gasten een plek zijn om te leren vertrouwen. Vertrouwen kan o.a. groeien doordat iemand je vertrouwen schenkt. Vrijwilligers vervullen daarin nogal eens een belangrijke rol. In een vertrouwensvolle gemeenschap kan het vertrouwen groeien. Allereerst in mensen. Maar zo kan ook het geloof groeien dat God te vertrouwen is. Ook al begrijp je Hem soms niet. Jezus is het gezicht van God.....Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien, zegt Jezus. In de Bijbel ontmoeten we Jezus en ontdekken we dat Hij honderd procent betrouwbaar is.

Vijf enthousiaste vakantie-vrijwilligers in de Herberg.

Na een snel voorstelrondje en een bakje koffie werden we aan het werk gezet. Een vrijwilligster legde ons de eerste dag precies uit wat we moesten doen en op welke manier dat moest gebeuren.

't Was heerlijk w

Toen gingen onze mouwen omhoog, de haren bij de meiden in een staart en starten maar: toiletten schoonmaken, helpen in de keuken, samen met de gasten eten, kamers schoonmaken, bedden opmaken, gezellig met de gasten naar de markt of een wandeling maken, helpen bij de crea en noem maar op. De ene keer mocht je samenwerken met de één, dan weer met de ander, soms alleen en soms ook met z'n allen. De ene dag begon je kwart over zeven om het ontbijt klaar te maken, de andere keer mocht je om kwart voor negen aansluiten bij de dagopening in de kapel en heel soms mocht je heerlijk uitslapen tot het middageten om half één.

De eerste week waren we met vier meiden en een jongen. Gelijk vanaf het begin zat de stemming erin en hebben we veel gelachen. Zo leek Ruben die met z'n korte broek en lang schort om had net een meisje, de theedoek om z'n hoofd maakte het plaatje helemaal af. Op woensdag mochten we de fietsen schoonmaken met de tuinslang.

Weer, dus de tuinslang erbij en natspuiten maar!

Het was heerlijk weer, dus na werktijd was het tijd voor een verkoelend watergevecht. Nadat we opgedroogd waren, stond er een heerlijke Italiaanse maaltijd klaar en de Italiaanse muziek gaf het geheel een extra leuk tintje. We hebben zelf ook veel muziek gemaakt in het Koetshuis; Liesanne en Marije op de vleugel, Irene op de gitaar, Ruben mocht zingen en ikzelf speelde mee met de dwarsfluit. Af en toe mochten we ook de gasten begeleiden, bijvoorbeeld als ze voor de Bijbelstudie nog een lied gingen zingen. 's Middags aten we altijd warm met de gasten. De sfeer aan tafel was meestal erg gezellig en ook het eten dat op tafel kwam was meestal lekker, hoewel de meningen daarover nogal eens verschilden. Na werktijd lazen we vaak een boek (het liefst in het raamkozijn) of keken we dvd tot in de late uurtjes. Helaas hield de dvd-speler het niet vol en hield hij er donderdagnacht om 2 uur voor goed mee op. En laat ik Skip-Bo niet vergeten te noemen, als nieuw spel meegenomen, maar aan het eind van de eerste week al bijna versleten... We hebben namelijk heel vaak spelletjes

gespeeld, maar altijd en alleen maar Skip-Bo! Na deze gezellig week, zat vrijdagmiddag om half vier de eerste week in de Herberg erop. Tijd om afscheid te nemen van Ruben en Marije en om een weekendje bij te gaan slapen.

Maandag begonnen Liesanne en ik onze reis weer vroeg en omdat we vorige week al ingewerkt waren, konden we gelijk aan de slag. Al werkend ontmoetten we de drie nieuwe vrijwilligers van deze week en ook Irene kwamen we weer tegen. Ook deze week is er weer hard gewerkt, maar dat ging niet altijd in stilte. Zo konden we ons helaas niet altijd even stil houden tijdens het rustuurtje, bijvoorbeeld toen de luiken geraagd en afgenomen moesten worden. 't Was heerlijk weer, dus de tuinslang erbij en natspuiten maar! Ook de spinnen en beesten die af en toe langs kwamen zorgde helaas voor wat gegil. Verder hebben we weer heel wat gemusiceerd en gezellig met de gasten een wandeling gemaakt. Woensdag had Marja een high tea voor ons klaargemaakt. 't Was heerlijk en heel gezellig. En op donder-

dag zijn Anne en ik met enkele gasten naar de markt geweest. Daar kocht Tineke, een vrijwilligster, zes stroopwafels voor ons. Die hebben we 's avonds heerlijk opgepeuzeld. Donderdag hebben we met elkaar pannenkoeken gebakken. Wat hebben we een lol gehad tijdens het omhoog gooien en weer opvangen van de pannenkoeken. We hadden ook voor de gasten gebakken. Dat was een verassing die zeer gewaardeerd werd. Toen werd het helaas vrijdag, de laatste dag alweer! Irene, Liesanne en ik hebben nog een stukje geschreven voor in het grote boek en na de koffie werd het toch echt tijd om van iedereen afscheid te nemen. We konden terugkijken op twee super geslaagde weken met (redelijk) mooi weer, leuke contacten met de gasten, goed getrainde lachspieren en een voldaan gevoel over het werk dat we verricht hebben!

Jacolien

Enthousiast geworden voor vakantiewerk of een diaconaal jaar? Neem een kijkje op de website. www.pdcdeherberg.nl/vrijwilligerswerk.

En toen kreeg ik ook nog kanker

Na alles wat er was gebeurd, was dat de druppel. Ik voelde me in de steek gelaten door God. Waar had ik dit aan verdiend? Dat waren gedachten die diep in mij leefden. Uiterlijk ging ik de tegenslagen positief en met humor tegemoet. Met hulp van familie en vrienden heb ik het nog een aantal jaren gered.

Toen was de rek eruit. De grote vragen die ik had, waren niet meer te onderdrukken. Wat kon de bedoeling zijn van al die sores. Waar was God? Ik voelde niets van Hem! Gelukkig heeft een vriendin toen de dominee gewaarschuwd. In de gesprekken met hem kwam alle boosheid, verdriet en angst op tafel. Ook trokken we samen de conclusie dat er meer zorg nodig was.

Zo kwam ik bij de Herberg. In het intakegesprek werd duidelijk dat een verblijf in Oosterbeek waarschijnlijk wel iets voor mij zou kunnen betekenen. Vooral omdat ik pastorale zorg zocht. Naast de rust en tijd om na te denken, was het voor mij goed om telkens weer terug te

kunnen vallen op de gastvrouwen en -mannen. Deze mensen en mijn persoonlijk begeleider gaven me de ruimte die ik nodig had. Ik kreeg eyeopeners aangereikt waar ik wat mee kon. Ik leerde kijken vanuit Bijbels perspectief, hoe ik als mens verder kon gaan met God en met mezelf. Door de begeleiding heen liet God zien dat Hij nooit loslaat, ook al voelde ik het wel zo. Wat mij heel goed beviel was het feit dat ik rechtstreeks aangesproken werd op mijn geloof. Dat was lang niet altijd gemakkelijk, maar voor mij heel heilzaam.

Langzamerhand, met veel ruggensteun, maar zonder gepreek, kreeg ik weer vastere grond onder de voeten. Mijn leven kreeg weer perspectief en ik ontving ruimte om stappen te zetten die ertoe hebben bijgedragen, dat ik de problemen van elke dag beter kan hanteren. De omstandigheden zijn niet veranderd. Maar ik kan met Gods hulp weer verder. Daar heeft het verblijf in de Herberg aan bijgedragen.

Ria Bredewout

De financiële kant van de Herberg

Bij de start van de Herberg hebben een groot aantal (destijds) hervormde gemeenten de financiële verantwoordelijkheid voor de Herberg op zich genomen. In de loop der tijd zijn er andere gemeenten, behorend tot de Protestantse Kerk in Nederland bijgekomen.

In 2009 en 2010 is respectievelijk € 192.000 en € 206.000 aan giften en collecteopbrengsten uit deze gemeenten ontvangen. Ook andere kerken dragen bij, soms regelmatig, maar voornamelijk als er een gast uit de

eigen gemeente in de Herberg is geweest. In 2009 en 2010 werd respectievelijk € 27.000 en € 42.000 via andere kerken ontvangen. Tenslotte ontvangen wij giften van particulieren: € 22.000 in 2009 en € 27.000 in 2010. In alle gevallen een stijgende lijn, waar wij dankbaar voor zijn.

Door de grote fondsen, die in de beginjaren bijeengebracht zijn, was het mogelijk de laatste 5 jaren met flinke tekorten te draaien. De tekorten zijn vanaf de oprichting bewust beleid geweest: de bijdrage per dag die van

de gasten gevraagd wordt (in 2011: € 45,00) moet zodanig zijn dat de kosten geen belemmering voor gasten zijn om naar de Herberg te komen. De fondsen van de beginjaren zijn inmiddels uitgeput. Onze exploitatiereserve is eind 2010 € 6.000 negatief. Daarom wordt er vanaf 2011 aan de diaconieën een toename van de ondersteuning gevraagd. Jaarlijks is er circa € 100.000 extra nodig.

De Herberg wil als verlengstuk van de plaatselijke gemeenten fungeren. Wij vertrouwen er daarom op, dat de gemeenten (maar ook anderen) dit werk blijvend zullen steunen. De circa 150 gasten aan wie jaarlijks intensieve pastorale zorg geboden wordt, kunnen hiermee geholpen worden.

In het volgende nummer van *uit de herberg* hopen we onze jaarcijfers van 2010 te publiceren.

Peter Oudshoorn.

pjoudshoorn@pdcdeherberg.nl

*"Voorkomen
is beter dan
genezen"*

Welke vragen had je voordat je kwam?

De uitdaging voor mij was om rust in te bouwen in het dagelijks leven. Mijn keuze om naar de Herberg te gaan heeft te maken met "pas op de plaats maken". Dit gezien veranderingen waar ik mee bezig was aangaande werk en verhuizing. Een ander aspect voor mij was "voorkomen is beter dan genezen". Dan doel ik op burn out klachten waar ik enige jaren geleden mee te maken heb gehad. De midweek Herberg heb ik gezien als een start maken met inbouwen van rustmomenten. Verder heb ik middels een werkboek vragen beantwoord aangaande hoe ik in het leven sta, oftewel, heb ik mezelf huiswerk meegegeven.

Hoe liep het eerste contact met de Herberg?

Prettig, middels een telefoongesprek heb ik de gelegenheid gekregen te delen wat mijn insteek was voor komst naar Herberg. Ik werd vriendelijk te woord gestaan en het voelde vertrouwd. Ik heb direct kunnen vertellen wat me bezig houdt en wat mijn doel was.

Wat heb je gevonden?

Een soort tijdelijk thuis, waarbij merkbaar is dat deze plaats wordt gerund door allerlei mensen die gedreven worden door Gods liefde. Ik heb het als heel prettig ervaren. De poster van het schilderij van de verloren zoon gaf me een besef van waar ik vandaan kom en hoe welkom ik ben bij de Vader, zoals ik ben. Door het verblijf heb ik ook een voorbeeld van dienstbaarheid meegekregen. We zijn geliefd en we mogen er zijn voor anderen. Een dagelijks waardevol moment was voor mij de dagopening. Samen met alle medewerkers en gasten de dag in de handen van de Here God leggen.

De gesprekken met een begeleider van de Herberg hebben me geholpen om een en ander op een rij te zetten.

Voor meer informatie over retraite op de Pietersberg zie www.pdcdeherberg.nl

curcus 'Hallo contact' in Hei-en boeicop

Lezingen en cursussen

Mooi onderwerp, leerzaam, bemoedigend, praktisch en opbouwend. Zomaar een aantal reacties van vrouwen die in november de koffieochtend in Hardinxveld-Giessendam bezochten.

De Herberg was uitgenodigd om die morgen het onderwerp te verzorgen. Gekozen was voor: luisteren en troosten. Voor de pauze een lezing, na de pauze vragen bespreken. De ruim 120 aanwezigen hebben de ochtend erg positief beoordeeld.

Bent u op zoek naar een invulling voor een morgen of avond. Neem gerust contact met ons op. We komen graag spreken over het werk van de Herberg of een pastoraal onderwerp. Ook bieden we pastorale cursussen van twee avonden aan over de onderwerpen rouwen en troosten, zelfvertrouwen en zelfverloochening, eenzaamheid etc.

Voor meer informatie: www.pdcdeherberg.nl
aasnitselaar@pdcdeherberg.nl

Veiligheid & Vertrouwen

In de krant las ik dat De Nationale Denktank oplossingen heeft bedacht om het vertrouwen van de burger in wetenschap, politie, rechtspraak en pensioenen te verbeteren.

Het trok mijn aandacht: ik wist eerlijk gezegd niet eens dat deze denktank bestond. Ik las verder. Die denktank blijkt een groep van 22 slimme, jonge academici te zijn.

De groep bestaat al 5 jaar. Ze heeft nu een rapport geschreven. Onze minister Opstelten van Veiligheid (wat een heerlijk gevoel dat we die hebben...ga maar rustig slapen...) nam het rapport in ontvangst. Het rapport noemt alle mogelijke, nogal onsamenhangende tips. Ik zal u daarmee niet vermoeien. In mijn ogen is de enige samenhang

daarin dat het allemaal trucjes zijn om de burger een *gevoel* van veiligheid te geven. Daarmee wordt feitelijk bedoeld: een gevoel van zekerheid, van een voorspelbare wereld om je heen.

Van in traumatologie gespecialiseerde psychiaters heb ik tijdens een cursus ooit geleerd dat die rechtvaardige, voorspelbare werkelijkheid weliswaar een illusie is maar dat wij die illusie nodig hebben: wij kunnen als mensen eenvoudig niet leven zonder het idee dat de wereld om ons heen voorspelbaar, redelijk en rechtvaardig is! Daarom moeten begeleiders van mensen die deze illusie hebben verloren eraan meehelpen dat dat gevoel weer terugkomt.

Het niet hebben van vertrouwen heeft veel te maken met iets anders, wat er juist wèl is, vaak in overvloedige mate: nl. angst. Ik dacht daarom cynisch: fijn, al die tips, voor een kabinet dat minstens voor een deel is ontstaan door een cultuur van angst te zaaien...

Een paar weken later startte de zgn. *Pelgrimage van vertrouwen* van 30.000 Taizé jongeren in Rotterdam. Wat houdt die pelgrimage in? Eén van de broeders uit Taizé vertelde dat de gemeenschap in zo'n pelgrimage het gebed centraal wil stellen en dat willen delen met jongeren. Daarin onderscheiden zij drie dimensies:

- jezelf minder centraal stellen,
- 'herkauwen' van de Schrift en
- 'waakzaam luisteren' naar je hart

De broeders willen bij de jongeren de zekerheid voelbaar maken die broeder Roger (de inmiddels overleden oprichter van Taizé) hen in zijn laatste onvoltooide brief heeft nagelaten: “God vergezelt ons tot in onze diepste eenzaamheid. Hij zegt tot ieder mens: “Jij bent kostbaar in mijn ogen en waardevol; Ik houd van je.” Ja, God kan niet anders dan zijn liefde geven, dat is de samenvatting van heel het evangelie.”

Vertrouwen en veiligheid. Psalm 56 brengt naar mijn gevoel glashelder onder woorden waar de tegenstelling zit: “Op de Eeuwige vertrouw ik, angst ken ik niet. In mijn bangste uur vertrouw ik op U”. Vertrouwen tegenover angst. Maar wat is dat voor vertrouwen? Vertrouwen waarin? Is dat het vertrouwen in die redelijke orde van de werkelijkheid? Is dat het besef dat jij toch recht hebt op geluk en recht om voor ongeluk gespaard te blijven? Ik denk dat vertrouwen in bijbelse zin betekent: weten dat je, ondanks alle tegenslagen, niet alleen bent. Want iedereen weet diep in zijn hart dat die zekere wereld, die voorspelbare, overzichtelijke werkelijkheid helemaal niet bestaat! Dat dat een illusie is die goed verkocht wordt, waar verzeke- raars goed van kunnen leven. Maar rampen en ziektes kunnen over ons (blijven) komen.

Dat weten onze gasten maar al te goed. Elders staat: “talrijk zijn de rampen van de rechtvaardige”. Maar God laat ons daarin niet alleen. Daar vertrouw ik op. Liever dan op de minister van Veiligheid.

Reageren? jvenderbos@pdcdeherberg.nl.

Voorjaarsarrangement zaterdag 12 maart 2011

Concert en wandeling in de Oosterbeekse uiterwaarden.

Wandelen en lunch:

Door de Oosterbeekse uiterwaarden loopt het Maarten van Rossumpad (het lange- afstandspad van 308 km. Dat van Den Bosch via Arnhem over de Veluwe loopt naar Ommen). Sinds 2009 is in de Oosterbeekse uiterwaarden een aantal nieuwe paden opgesteld voor wandelaars waardoor de Maarten van Rossumroute langer door de uiterwaarden te volgen is en de Roseandepolder toegankelijk is gemaakt. De route geeft een goed beeld van het rivierenlandschap.

Tijdens de wandeling door dit gebied o.l.v. de in Oosterbeek woonachtige Herbergvrijwilligers, loopt u vanaf de Pietersberg langs de Oude Kerk, door de uiterwaarden van de Rijn en de Roseandepolder. Hierbij hebt u een geweldig uitzicht op de stuwwal van

Arnhem, waaraan De Roseandepolder grenst De Rijn vormde de noordelijke grens van het Romeinse rijk en waar de Rijn langs de stuwwal schuurde, ontstonden steile wanden.

In de Roseande polder liggen nog de resten van kasteel Roseande. In deze polder is in de tweede wereldoorlog een zware slag geleverd door Duitse en geallieerde Britse en Poolse soldaten.

Als u een natuurliefhebber bent dan is het zeker de moeite waard om deze ruim twee uur durende wandeling te maken.

Om 11.00 uur wordt u ontvangen in Het Koetshuis van De Pietersberg met koffie en iets lekkers. Tijdens de wandeling, die bij de Pietersberg start, wordt een lunchpakket aangeboden; deze wordt in de open lucht genuttigd. Om 14.00 uur bent u weer terug

in het Koetshuis en kunt u genieten van een kopje koffie / thee.

CONCERT:

Om 14.30 uur wordt een verrassend voorjaarsconcert verzorgd door:

- Marjolein de Wit (fluiten)
- Martin Zonnenberg (vleugel)

KOSTEN:

- Volledig arrangement: volwassenen € 26,00, Kinderen € 18,00
- Concert : volwassenen € 12,50, kinderen € 7,50

Aanmelden bij voorkeur via e-mail naar koetshuis@pdcdeherberg.nl of telefonisch (alleen op werkdagen tussen 9.00-12.00 uur).

MAART

- 12 **Oosterbeek; Het Koetshuis concertarrangement.**
concertarrangement
- 19 **Oosterbeek; Herbergdag** - m.m.v. ds. M.A.T. van der Kooi –
Dijkstra. Thema: Wij zijn van U met al ons kwaad. Over omgaan
met kwaad dat ons raakt.

- 24 **Ridderkerk; diaconie Hervormde gemeente** -
informatie over de Herberg
-

MEI

- 11 **Oosterbeek, Het Koetshuis** vrouwengesprekskring Veenen-
daal – informatie over de Herberg.
- 24 **Lexmond;** gemeenteavond PKN informatie over de Herberg

Sommigen kunnen goed met een jojo overweg. Die gaat dan prachtig op en neer. Soms lijkt het geloof ook zo op en neer te gaan. We lijken dan zover naar beneden te gaan dat we geen uitweg meer zien. Maar als we opkijken, zien we dat we altijd verbonden zijn met een hand. Zo mogen we in het geloof ook leren naar boven te kijken, blijven vertrouwen op God.

Prachtig initiatief van Hoogblokland

Begin november 2010 werd er in de Hervormde gemeente Hoogblokland voor de eerste keer een rommelmarkt georganiseerd. Het was een gezellige dag, waar heel veel mensen op af kwamen.

Vanuit Hoogblokland zijn verschillende vrijwilligers bij de Herberg betrokken. Eén van hen heeft het voor elkaar gekregen dat een deel van de opbrengst van deze dag voor de Herberg bestemd werd.

Zo werden we verblijd met een gift van € 1.000.

Hartelijk dank gemeente Hoogblokland voor dit prachtige initiatief. We zijn benieuwd welke gemeente volgt met een originele manier van fondsenwerving.

Geert Rietveld, medewerker fondsenwerving (grietveld@pdcedeherberg.nl)

colofon

'uit de Herberg' verschijnt 3 keer per jaar

Een abonnement is gratis!

Geef uw gegevens door per e-mail:

info@pdcedeherberg.nl

of per telefoon: 026-334 22 25

REDACTIE: Marja Korevaar, Peter Oudshoorn,

FOTO'S: Marja Korevaar, ea.

VORMGEVING: beeldspraak communicatie-

vormgeving Zwolle, www.bldsprk.nl

Pastoraal Diaconaal Centrum de Herberg

Stichting de Pietersberg

Pietersbergseweg 19, 6862 BT, Oosterbeek.

T 026-334 22 25, info@pdcedeherberg.nl

www.pdcedeherberg.nl

BANKREKENINGNUMMER: 47.79.73.817

de Herberg

